EMBLEM. XLIV.

Die leeft geruſt, leeft in vvelluſt.

GHy ſiet tvvee reyſers hier, elck moet zijn pacxken dragen,
Diet op den rugge neemt, gaet neerſtich ſonder klagen,
Diet altijt nevens hem aen zijnen arme ſiet
Kan qualijck voort gegaen, blijft ſteken int verdriet.
Soo gaetet met ons al. Die haer tot ruſte vvenden
Met middelmaet te vreen, en voelen geen ellenden;
Maer die met ſorgen ſijn en gierigheyt gelaen
En ſien haer leven noyt dan vol ellenden gaen.